

Sygn. akt I C 625/20

Dnia 22 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

Protokolant: st. sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2020r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w N.

(...)

przeciwko B. (...) z siedzibą w R. działającej przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Spółka z o. o. z siedzibą w N. na rzecz pozwanego B. (...) z siedzibą w R. działającego przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z:

1) odnotować wyrok,

2) kal. 7 dni.

Dnia 22 września 2020r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 625/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 września 2020 roku

W pozwie z dnia 9 kwietnia 2016 r. strona powodowa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w N. domagała się zasądzenia od strony pozwanej B. (...) z siedzibą w R. działającej przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 538,95 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 22 lipca 2017 roku, w wyniku kolizji drogowej, uszkodzony został samochód marki R. o nr rej. (...), którego właścicielem była K. O.. Za powstałą szkodę odpowiada ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia w ramach ubezpieczenia OC, który uznał roszczenia strony powodowej z tytułu najmu pojazdu zastępczego w części wypłacając kwotę 2.011,05 zł.

Poszkodowana scedowała na rzecz strony powodowej wierzytelność wobec strony pozwanej z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Strona powodowa wzywała Ubezpieczyciela do wypłaty odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w pozostałym zakresie.(k. 2-5)

W uwzględnieniu żądania pozwu Referendarz wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 27 maja 2020 r., sygn. akt: I Nc 985/20.(k. 23)

W sprzeciwie od całości nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, za zasądzeniem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Strona pozwana podniosła, że wypłaciła należne odszkodowanie przy zastosowaniu zweryfikowanej wysokości dobowej stawki najmu. Strona pozwana wskazała, iż proponowała poszkodowanej najem pojazdu zastępczego, jednak poszkodowana z tej oferty nie skorzystała. Poszkodowana podczas rozmowy telefonicznej w momencie zgłoszenia szkody poinformowała, iż pojazd zastępczy nie jest jej potrzebny. (k. 27-28)

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. (k. 40)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lipca 2017 roku w wyniku kolizji drogowej, uszkodzony został samochód marki R. (...) o nr rej. (...), którego właścicielem była świadek K. O.. Sprawca kolizji objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem OC na mocy polisy zawartej ze stroną pozwaną.

Dowody: / okoliczności bezsporne, a ponadto akta szkody na płycie CD – k. 35, zeznania świadka K. O. - nagranie rozprawy z dnia 18.09.2020 r., 00:00:03-00:14:30 - k. 42/

Podczas telefonicznego zgłoszenia szkody świadek K. O. poinformowała, iż pojazd zastępczy raczej nie będzie jej potrzebny.

Dowody: / akta szkody na płycie CD – k. 35/

Do poszkodowanej K. O. zgłosiła się w dniu 24 lipca 2017 r. osoba – świadek zapamiętała ją jako panią M., która zaproponowała załatwienie spraw związanych z odszkodowaniem oraz najem pojazdu zastępczego. W tym samym dniu została zawarta umowa najmu pojazdu zastępczego, którego wyboru nie dokonywała poszkodowana. Przedmiotem umowy najmu pojazdu zastępczego był samochód marki F. (...) o nr rej. (...), z którego poszkodowana korzystała przez 15 dni tj. od dnia 24 lipca 2017 r. do 8 sierpnia 2017 r. Stawka najmu wynosiła 170,00 zł brutto za dobę, poszkodowana nie dokonywała rozeznania w zakresie ofert najmu pojazdów zastępczych, nie interesowała się stawką bowiem została poinformowana, że to nie ona będzie ponosić koszty najmu. Pojazd zastępczy K. O. wykorzystywała do celów prywatnych.

Dowody: / umowa najmu - k. 9-10, protokoły zdawczo - odbiorczy - k. 11-12, faktura VAT - k. 13, akta szkody na płycie CD – k. 35, zeznania świadka K. O. - nagranie rozprawy z dnia 18.09.2020 r., 00:00:03-00:14:30 - k. 42/

W dniu 24 lipca 2017 r. poszkodowana zawarła ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, mocą którą przeniosła na powoda wierzytelność do zapłaty kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Dowody: / umowa cesji – k. 14, pełnomocnictwa dla strony pozwanej - k. 15/

Strona powodowa wystawiła fakturę VAT z tytułu wynajęcia pojazdu zastępczego za 15 dni najmu wg dobowej stawki 170 zł brutto za dobę na łączną kwotę 2.550 zł.

Dowody: / faktura VAT - k. 13/

Powód wzywał pozwanego do wypłaty odszkodowania zgodnie z wystawioną fakturą. Ostatecznie nie negując swojej odpowiedzialności, strona pozwana przyznała odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w kwocie 2.011,05 zł brutto. Pozwany zakwestionował stawkę najmu pojazdu zastępczego, a ustalając odszkodowanie przyjął stawkę w kwocie 134,10 zł brutto (109 zł. netto), nie negował okresu najmu - 15 dni. Mimo wezwań strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko.

Dowody: /decyzja z 3 października 2017 r. - k. 16, potwierdzenie przelewu - k. 17, przedsądowe wezwanie do zapłaty - k. 18, decyzja z dnia 8 stycznia 2018 r. - k. 19-20, akta szkody na płycie CD - k. 35/

Powyższy, w części bezsporny, stan faktyczny sąd ustalił na podstawie twierdzeń stron, dokumentów prywatnych, nie kwestionowanych przez strony, podobnie jak i niekwestionowanego dowodu z zapisu rozmowy poszkodowanej i pracownika ubezpieczyciela odpowiadającego za szkodę, z której wynika, że poszkodowana była pouczona o przysługującym jej prawie do pojazdu zastępczego, była pytana czy taki pojazd jest jej potrzebny czemu wyraźnie zaprzeczyła.

Zeznania świadka K. O. Sąd uznał za wiarygodne, spójne i szczerze także co do okoliczności, jakie zdecydowały o konieczności najmu pojazdu zastępczego u strony powodowej.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pomiędzy stronami sporna była stawka najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z art. 34 ust 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania.

Pozbawienie poszkodowanego możliwości korzystania z samochodu w okresie, kiedy pojazd podlegał naprawie i konieczność poniesienia wydatków w związku z wypożyczeniem pojazdów zastępczych należy do pojęcia szkody, do pokrycia której obowiązany jest ubezpieczyciel. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. (uchwała z 17.11.2011 r., sygn. III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

Zatem co do zasady roszczenie o odszkodowanie z tytułu poniesionych przez poszkodowanego wydatków związanych z najmem pojazdu zastępczego nie jest kwestionowane i uznane zostało także przez pozwanego, który wypłacił z tego tytułu kwotę 2.011,05 zł. za 15 dni, czyli przyjmując stawkę dobową najmu 134,07 zł. brutto (109 zł. netto). W ten sposób ubezpieczyciel zrealizował ciężący na nim obowiązek dokonując świadczenia w pieniądzu, pomimo, iż poszkodowana stwierdziła, iż samochód zastępczy nie jest jej potrzebny. W tym miejscu należy podkreślić, iż nie jest prawdą, że poszkodowana w tej materii była niezdecydowana i wahała się czy potrzebuje pojazdu zastępczego. Jej zeznania złożone przed sądem jasno wskazują, iż pojazd taki nie był jej potrzebny, nie planowała najmu a tylko oferta złożona przez przedstawicielkę firmy zajmującej się odszkodowaniami połączona ze stwierdzeniem, że poszkodowana nie będzie ponosić żadnych kosztów została przez nią, zresztą bezrefleksyjnie, przyjęta.

Poszkodowana ani nie interesowała się tym jaki samochód zostanie jej wynajęty, ani tym jaka jest stawka najmu. Efektem braku wpływu poszkodowanej na wybór pojazdu, braku zainteresowania kosztami najmu, jest i to, iż poszkodowanej wynajęto pojazd lepszej klasy

(tzw. autoklasa C przy klasie B samochodu R. (...)), zbliżony do klasy pojazdów (...), których najem silą rzeczy jest droższy od pojazdu uszkodzonego.

Zgodnie z art. 6 k.c. określającym zasadę rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym, strona która powołując się na swoje prawo, żąda czegoś od innej strony, obowiązana jest udowodnić fakty uzasadniające to żądanie. Z regułą wyrażoną w treści art. 6 k.c. skorelowany jest przepis art. 232 k.p.c. zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W ocenie sądu powód nie wykazał aby poszkodowanej był potrzebny pojazd tej klasy co samochód będący przedmiotem umowy najmu a w kontekście przedstawionych wyżej okoliczności dotyczących braku jakiegokolwiek zainteresowania poszkodowanej co do najmu, jego przedmiotu i wysokości stawki, powód nie wykazał także zasadności wskazanej stawki najmu. Powód nie wykazał, że wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie nie odpowiada rynkowym stawkom najmu pojazdów a stawka wskazana w przedstawionej fakturze nie znajduje żadnego uzasadnienia i odniesienia do kosztów najmu pojazdu zbliżonego klasą do samochodu poszkodowanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania, Sąd orzekł zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 zł (270 zł. jako wynagrodzenie pełnomocnika i 17 zł jako opłata od pełnomocnictwa).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł w pkt II wyroku.

Z:

- proszę odnotować uzasadnienie;
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
- kal. 14 dni.

8 października 2020r.